VISU ZEMJU PROLETĀRIEŠI, SAVIENOJIETIES!

ĻEŅINA KAROGS

LATVIJAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS UN PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKRAKSTS

IZNĀK KOPŠ 1950. GADA 29. MARTA

Nr. 46 (5740)

19. APRĪLIS OTRDIENA, 1988. GADS

Maksā 3 kap.

AGRORŪPNIECISKĀ KOMPLEKSA DARBINIEKI! ENERĢISKI CINIETIES PAR PĀRTIKAS PROGRAMMAS IZPILDI! PAAUGSTINIET RAŽOŠANAS EFEKTIVITĀTI UZ KONSEKVENTAS KOOPERĀCIJAS UN SAIMNIECISKĀ APRĒĶINA PAMATA!

(No PSKP CK Aicinājumiem 1988. gada 1. Maijā.)

Pasniegts Sarkanais karogs

Zālē pulcējušies kolhoza un pārstrādes uzņēmumu ļaudis. Ar gandarījumu viņi atskatās uz 1987. gadā paveikto. Darbs guvis atzinīgu novērtējumu. Par uzvaru Vissavienības sociālistiskajā sacensībā piešķirts PSKP Centrālās Komitejas, PSRS Ministru Padomes, Vissavienības Arodbiedrību centrālās padomes un VĻKJS Centrālās Komitejas ceļojošais Sarkanais karogs.

Lai to pasniegtu, agrofirmas «Krasnij Oktjabrj» uzpostajā zālē ieradušies: Latvijas Valsts agrorūpnieciskās komitejas priekšsēdētāja pirmais vietnieks R. Baškevics, partijas rajona komitejas pirmais sekretārs V. Solovjovs, rajona izpildkomitejas priekšsēdētājs J. Vucēns, rajona agrorūpnieciskās apvienības padomes priekšsēdētājs V. Korotkovs.

Pirms tikšanās ar kolhoza un rūpnīcu ļaudīm R. Baškevics jau iepazinies ar rūpniecības uzņēmumiem, svarīgākajiem saimnieciskās ražošanas uzņēmumiem, un viņa uzruna, pasniedzot augsto valdības apbalvojumu, ir lietišķa un konkrēta.

Atbildes vārdus sacīja agrofirmas ģenerāldirektors R. Kavinskis, kolhoza galvenā zootehniķe I. Norkārkle, siera rūpnīcas arodbiedrības aktīviste J. Vaivode.

Pie rajona un kolhozagrofirmas problēmām savā runā pakavējās partijas rajona komitejas pirmais sekretārs V. Solovjovs.

Svinīgās sanāksmes dalībniekus sveica Riebiņu vidusskolas pionieri. Noslēgumā skatuve tika nodota Latvijas Valsts Filharmonijas mākslinieku rīcībā.

ATTĒLĀ: sakarā ar ceļojošā Sarkanā karoga saņemšanu agrofirmas ģenerāldirektoru R. Kavinski sveic siera rūpnīcas pārstāve V. Filimonova.

A. MEŽMAĻA teksts un foto

Darba svētku ritmi

— Šī diena liek mums īpaši nopietni padomāt par pārmaiņām mūsu valstī, par to, ka vārdi «Pārkārtošanos sāksim katrs ar sevi!» — nav tikai lozungs.

Šie vārdi, ko Līvānu eksperimentālās bioķīmiskās rūpnīcas darbaļaužu mītiņā teica rūpnīcas direktors A. Sedvalds, arī «uzdeva toni» komunistiskajai sestdienas talkai uzņēmumā. Darba veterāns M. Noskovs (apakšējā attēlā), vēršoties pie saviem darbabiedriem, izteicās ļoti īsi un precīzi: «Šodien mēs darbā esam izgājuši tādēļ, lai atvirzītos no tās bezdibeņa malas, pie kuras esam nonākuši».

Mītiņš tika atklāts astoņos no rīta, kad cehos jau kūsāja sasprindzis darbs. Sestdienas talkas dienā rūpnīcā pirmo reizi tika veikta 54,8 tonnu granulētā lizīna beztaras iekraušana, kas ievērojami paaugstina iekraušanas un izkraušanas darbu efektivitāti.

Spraigs ritms, augsts ražīgums, lieliska produkcijas kvalitāte — tā vērtējams Līvānu stikla fabrikas darbaļaužu ieguldījums sestdienas talkas darbā. Plecu pie pleca strādāja fabrikas jaunieši un veterāni. Pie pēdējiem pieskaitāma Jevdokija Kolosova (fotogrāfijā pa kreisi). Viņa sestdienas talkas reizē apliecināja savu teicamas meistares — slīpētājas nosaukumu. Trīju darba stundu laikā J. Kolosova maiņas uzdevumu izpildīja par 75 procentiem, bet kopumā — par 122 procentiem.

I. IVANOVA

J. SILIĶĶA foto

(Sīkāku atskaiti par ļeņiniskās komunistiskās sestdienas talkas gaitu varēsiet lasīt laikraksta nākamajā numurā.)

Komjaunatnes dzīve

Dalīsimies pieredzē

1988. gada 29. aprīlī notiks komjaunatnes Preiļu rajona komitejas plēnums. Tā dienas kārtībā jautājums — «Apzinātas nepieciešamības būt komjaunatnes rindās veidošana skolu jaunatnē». Vadoties no Preiļu rajona skolēnu uzņemšanas VĻKJS biedru rindās izpētes materiāliem pēc VĻKJS XX kongresa, tiks veikta šī darba analīze skolu komjaunatnes organizācijās. Neilgi pirms plēnuma tika anketēti 500 vispārizglītojošo un profesionāli tehnisko skolu audzēkņi par jautājumiem, kas saistīti ar individuālo darbu komjaunatnes organizācijās.

Sekmīga visas padomju jaunatnes iesaistīšana praktiskajā jaunās sabiedrības celtniecībā, idejiskā un organizatoriskā VĻKJS vienotība lielā mērā atkarīga no organizācijas sastāva, no tā, kā tā papildina savas rindas, kādas prasības izvirza saviem biedriem.

Nepieciešams, lai, vadoties pēc partijas prasībām un padomju sabiedrības interesēm, visplašākās jaunatnes masas VĻKJS rindās izietu šķiru rūdījuma, pilsoniskā brieduma un tikumiskās izaugsmes skolu, iegūtu pirmās sabiedriski politiskās darbības iemaņas, apzināti iesaistītos komunistiskajā celtniecībā.

Taču nav noslēpums, ka ilgus gadus tika pieļauta komjauniešu skaita pieauguma forsēšana. Daudziem jautājums — stāties vai nestāties komjaunatnē? — vispār nekad nav radies. Par to daudz tika runāts pirmskongresa diskusijā, jaunatnes preses lappusēs.

VĻKJS XX kongress nolēma galīgā lēmuma tiesības par uzņemšanu komjaunatnē nodot pašām pirmorganizācijām. Likās, tas dos iespējas uzņemšanai notikt ļoti individuāli, labprātīgi, pēc rūpīgas sagatavošanās un pārbaudīšanas konkrētos darbos. Bet līdz ar to pozitīvajiem momentiem radās arī otra galējība.

Daudzas komjaunatnes pirmorganizācijas (piemēram, Preiļu 2. vidusskolā) šo darbu pavājināja, bet vēlāk arī galīgi atstāja paspīlsmal. Tā rezultātā samazinājās komjauniešu skaits starp skolēniem, izveidojās klases, kurās nav komjaunatnes organizācijas vai arī tās biedru skaits ir ļoti neliels. Pasliktinājās darbs ar 7. — 8. klašu skolēniem, lai sagatavotu viņus uzņemšanai VĻKJS rindās. Turpmāk nopietni jāņem vērā, ka skolas komjaunatne — tā ir dažādu jaunatnes kategoriju papildināšanas rezerve, jo skolu absolventi ienāk gan strādnieku šķiras, gan kolhozu zemniecības, gan inteliģences rindās.

Darbs skolā ir viens no izšķirošajiem, vissvarīgākajiem virzieniem VĻKJS darbībā. Tāpēc plēnums izvirza sev uzdevumu izanalizēt dažus sagatavošanās momentus iestājai komjaunatnē un mūsu rajona skolu jaunatnes un profesionāli tehnisko skolu audzēkņu pirmos patstāvīgos soļus VĻKJS rindās.

Kā norit sagatavošanās pirms iestāšanās komjaunatnē, kāda ir vecāku, kāda — rekomendējušo biedru loma iestājai komjaunatnē, kā iesākas jauniešu tuvināšanās komjaunatnes organizācijas darbam, kā organizācijās tiek izmantotas katra komjaunieša individuālās spējas, skolēnu pašpārvaldes problēmas — šie un vēl daži citi jautājumi tiks izskatīti plēnumā.

Būsim pateicīgi komjaunatnes veterāniem, bērnu vecākiem, skolotājiem, šodienas komjauniešiem, visiem tiem, kas dalīsies savā pieredzē, izteiks savas piezīmes un priekšlikumus par skolu jaunatnes sagatavošanu un uzņemšanu VĻKJS rindās.

V. VILCĀNS,

VĻKJS Preiļu rajona komitejas pirmais sekretārs

TAUTAS KONTROLES LAPPUSE № 2 (75)

Jāpārkārto cilvēku apziņa

Par panākumiem, kas gūti tautas kontroliera postenī un sakarā ar PSRS tautas kontroles orgānu 70. gadskārtu — Līvānu eksperimentālās bioķīmiskās rūpnīcas kontrolieru grupas priekšsēdētājs Vladimirs Kuzņecovs apbalvots ar Latvijas PSR Ministru Padomes un Arodbiedrību republikāniskās padomes Goda rakstu.

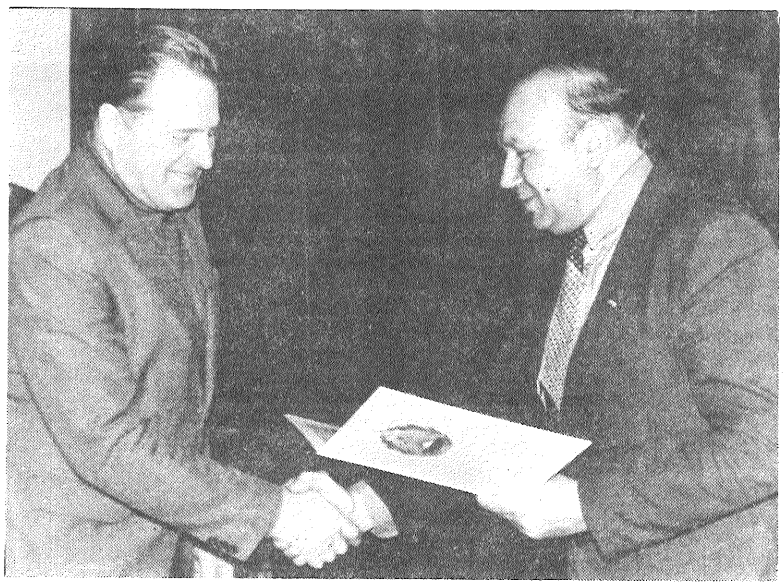

ATTĒLĀ: Latvijas PSR Ministru Padomes un Arodbiedrību republikāniskās padomes Goda rakstu V. Kuzņecovam (no kreisās) pasniedz tautas kontroles rajona komitejas priekšsēdētājs M. Lomakins.

J. SILICKA foto

Apbalvojuma pasniegšanas svinīgais brīdis bija pieskaņots komunista V. Kuzņecova atskaitei rūpnīcas partijas sapulcē. Vladimirs Kuzņecovs palūdza atļauju referēt četrdesmit minūtes.

Vārēja runāt arī ilgāk. Jo uzņēmuma kontrolieru rēķinā darba pietiekami. Neskatoties uz to, ka bioķīmiskā rūpnīca — viens no labākajiem rūpniecības uzņēmumiem, bet pēc pērnā gada rezultātiem kolektīvs atzīts par rajona sociālistiskās sacensības uzvarētāju. Taču, kā rādās, «zvaigžņu slimība» Līvānu bioķīmiķiem nedraud. Jo citādi jau mēnesi pēc ceļojošā Sarkanā karoga saņemšanas no partijas sapulces tribīnes neskanētu tieša, godīga un atklāta saruna par to, kas vēl darāms, lai liktu lietā burtiski visas ražošanas rezerves. Vēl jo vairāk tas aktuāli uzņēmuma saimnieciskā aprēķina un pašfinansēšanas darba apstākļos.

Un tajā apstāklī, ka rūpnīcas ļaudīm principiāli jaunais saimniekošanas gads sācies ar ievērojamiem rādītājiem kurināmā (14 tonnas), siltumenerģijas (10116 gigakalorijas), elektroenerģijas (2358 kilovatstundas) ekonomiju, bez šaubām, ir reāls uzņēmuma kontrolieru ieguldījums. Taču diemžēl sastopami arī citādi fakti. Tie galvenokārt attiecas uz materiālu glabāšanu un izlietošanu. Piemēram, inventarizācija kontroles mērinstrumentu un automātikas cehā atklāja milzīgus virsnormatīvus uzkrājumus; nav noliktavu metālam; nepietiekami smalki izstrādāts iesniegumu un vērtību norakstīšanas mehānisms. Bet nolikuma par izejvielu, kurināmā un enerģētisko resursu taupīšanas stimulēšanu izstrādāšana uzņēmumā ilgst jau ceturto gadu.

Pārskata periodā rūpnīcas tautas kontrolieri organizēja vairāk par 25 pārbaudēm. Daudzas no tām bija veltītas darba disciplīnas nostiprināšanai. Pēc reidu rezultātiem tiek izdotas attiecīgas pavēles, pārkāpēji nesaņem nekādas piemaksas. Taču lietas būtība ne jau šajā apstāklī. Pilnīgi pareizi atzīmēja V. Kuzņecovs: ar rājieniem un sodiem lietai nepalīdzēt. Vajadzīga domāšanas pārkārtošana visos līmeņos. Pagaidām, kā sapulcē teica ekonomiste Faina Smirnova, daži rūpnīcas galvenie speciālisti tautas kontrolieru galvenās grupas biroja sēdē izteikto piezīmi uzņem gandrīz kā personīgo apvainojumu. Vai pat vispār ignorē šādas sēdes, arī pārbaužu aktus. Vai tāda ir apziņas pārkārtošana?

Nav grūti saprast: līdz tam laikam, kamēr tautas kontrolieri veiks revizoru funkcijas (ar atbilstošu attieksmi pret sevi), uz panākumiem nav ko cerēt. Sapulcē tika pastāstīts par šādu gadījumu. Līvānu eksperimentālās bioķīmiskās rūpnīcas transporta cehs atzīts par vienu no labākajiem nozarē. Tajā pašā laikā uzņēmuma kontrolieriem ne reizi vien nācies izskatīt jautājumu, kas saistīts ar transporta dokumentācijas nepareizu noformēšanu. Vai arī — Jānis Dominieks — darba drošības aizsardzības inženieris, viens no tautas kontroles grupas aktīvākajiem locekļiem ne reizi vien ir parakstījies zem dokumentiem, kuros iet runa par atkailinātiem metināšanas vadiem. Pagaidām veltīgi.

Jājautā: kam gan viss tas vajadzīgs? Kuzņecovam? Dominiekam? Noskovam? Smirnovai? Jā, arī viņiem. Taču pirmām kārtām katram, kas strādā rūpnīcā. Tātad — par pašu «piekasīgāko» kontrolieri jābūt katra personīgajai sirdsapziņai. Bet kamēr tas ir tikai vēlamais, no rūpnīcas kontrolieriem vajadzīga vēl lielāka aktivitāte, principialitāte, kompetence. Gan grupas priekšsēdētājs, gan tie, kas izteicās, atzīmēja: nepieciešams ciešāks kontakts ar citām uzņēmuma sabiedriskajām organizācijām, sevišķi ar «Komjauniešu starmeša» štābu. Vairāk jāpalīdz cehu grupām un posteņiem, biežāk jārīko atkārtotas pārbaudes un jāgādā, lai to rezultāti būtu visplašākajā atklātībā.

Eksperimentālās bioķīmiskās rūpnīcas tautas kontrolieri uzsākuši kārtējo savas darbības posmu. Šodien vairāk kā jebkad viņiem nepieciešams atbalsts un izpratne. Bet uzņēmības, enerģijas, godīguma viņiem netrūkst.

I. KOROĻOVA

Panākumus nodrošina aktivitāte

Padomju saimniecības «Aglona» tautas kontrolieru uzmanība pārskata periodā bija koncentrēta sovhoza kolektīva galveno uzdevumu izpildes kvalitātei. Iepriekšējo gadu darba rezultāti rādīja, ka daudzi mūsu trūkumi saistīti ar dažu atbildīgu personu neprecīzu rīcību, nekonkrētiem rīkojumiem un to izpildes termiņu neievērošanu. Piemēram, kontrolieru galvenās grupas speciāla komisija izpētīja, kādā kvalitātē tiek sagatavota atskaites dokumentācija, kura sovhozam jāiesniedz augstākstāvošos orgānos. Atzīmēti vairāki trūkumi tās izpildes termiņu ievērošanā un rekvizītu aizpildīšanā. Pamatojoties uz pārbaudes rezultātiem, sovhoza direktors izdeva atbilstošu pavēli, kurā norādīti pasākumi trūkumu novēršanai. To realizēšana nedaudz ieviesa kārtību pārvaldes aparāta darbībā.

Uz vietām — ražošanas iecirkņos un pīļu fermā pārskata periodā bija izveidotas pastāvīgas komisijas, kas kontrolēja laukkopības un lopkopības sezonas darbu izpildes kvalitāti. Šīs grupas sevi labi parādīja. Bez tam, nepieciešamības gadījumā tika rīkotas pārbaudes saimniecības kolektīva un administrācijas darbības dažādās sfērās.

Ilgstoši pie mums nebija kārtības specapģērba sadalē. Trūkumus apstiprināja kārtējā finansu revīzija. Tautas kontrolieri, nostādīti šī fakta priekšā, nekavējoties ķērās pie kardinālas stāvokļa uzlabošanas. Pēc tautas kontrolieru grupas pieprasījuma noliktavai sāka izsniegt dokumentāciju, kurā reglamentētas specapģērba izsniegšanas normas un termiņi atbilstoši ieņemamajam amatam.

Vienlaikus ar kolektīva darba kvalitātes celšanu visos tā līmeņos sovhoza kontrolieri lielu vērību veltīja materiālo un enerģētisko resursu ekonomijai. Speciāla komisija izskatīja jautājumu par iegādātās tehnikas un iekārtu racionālu izmantošanu. Situācijas izpētes rezultāti tika izanalizēti sovhoza partijas komitejas, kontrolieru galvenās grupas un administrācijas kopīgā sēdē. Kā ziņoja saimniecības galvenais inženieris, pieņemts lēmums atklāto trūkumu novēršanai. Kontrolieri pārbaudīja arī, kā atsevišķās fermās tiek uzglabāta kombinētā lopbarība. Stāvoklis šajā ziņā uzlabojies.

Vairākkārt pārbaudot elektroenerģijas racionālu izmantošanu, atklājās fakti, ka tā tiek lietota neparedzētiem nolūkiem. Pēc kontrolieru ieteikuma sovhoza direktors izdeva pavēli par elektroenerģijas limitēšanu.

Kontrolieru pastāvīgā uzraudzībā atradās arī jautājumi par celtnieku brigādes, kas veic arī graudu kaltes paplašināšanu, darba apmaksu. Pēdējās pārbaudes laikā tika atklāts, ka tās celtniecībā 3000 rubļu apmērā pārsniegti paredzētie izdevumi. Bez tam — būvdarbu pabeigšanai papildus vēl nepieciešami 11 tūkstoši rubļu. Šis jautājums arī pašlaik ir kontrolieru redzeslokā.

Īpašu nozīmi mūsu darbā pašlaik gūst demokrātija, atklātība, sociālā taisnīguma ievērošana. Piedaloties tautas kontrolieriem, izstrādāts to personu saraksts, kam nepieciešams uzlabot dzīvokļa apstākļus. Šis saraksts kļūs zināms ikvienam kolektīva loceklim.

Apspriežot sovhoza tautas kontrolieru galvenās grupas pārskatu, sapulcē atzīmēja arī trūkumus tās darbā. Ne vienmēr ar iniciatīvu izceļas ierindas kontrolieri, ir gadījumi, kad komisijas nodibinātas vienīgi ...uz papīra. Tas, ka pašlaik paaugstinās sovhoza strādnieku sabiedriskā aktivitāte, mūsos rada pārliecību, ka mūsu darbam būs panākumi.

J. MITRJAJEVS,
padomju saimniecības «Aglona» tautas kontroles grupas priekšsēdētājs

Tautas kontroles rajona komitejā

Akcents — profesionālajai sagatavotībai

Tautas kontroles rajona komitejas sēdē tika apspriests jautājums par tautas kontrolieru mācībām Preiļu 21. PMK, starpkolhozu celtniecības organizācijā un kolhozā «Sarkanā ausma».

Šo organizāciju kontrolieri paaugstina savu idejiski politisko līmeni partijas un ekonomiskās izglītības sistēmā. Profesionālās sagatavotības paaugstināšanai grupās izveidotas kontrolieru skolas. Preiļu 21. PMK mācību plāns skolas nodarbībām izstrādāts, pamatojoties uz LPSR Tautas kontroles komitejas paraugtematiku 1987./1988. mācību gadam. Mācības cieši saistās ar darba kolektīva konkrētiem uzdevumiem, paaugstina praktiskā darba līmeni. Pērn daudz uzmanības tika veltīts, sagatavojot un organizējot pārbaudes darba disciplīnas ievērošanai kolektīvā. Tās sekmēja disciplīnas nostiprināšanu. Piemēram, 1986. gadā darba kavējumus pieļāva 117 cilvēki, bet jau pērn to skaits samazinājās līdz 63. Bez uzņēmuma vadošajiem darbiniekiem un speciālistiem tautas kontrolieru skolas nodarbībās ar paziņojumiem piedalās rajona vadošo orgānu pārstāvji. Piemēram, kontrolieri tikās ar RARA galveno juristu A. Jermolajevu, rajona prokurora vietnieci I. Petrovu.

Kolhoza «Sarkanā ausma» tautas kontrolieru skolā mācās 96,7 procenti kontrolieru. Nodarbības notiek reizi mēnesī. Izstrādāts un uz tautas kontroles stenda novietots mācību plāns. Par nodarbību dienu klausītājiem laikus paziņo. Nodarbībās piedalās saimniecības vadītāji un speciālisti.

Taču vienlaicīgi ar panākumiem minētajās organizācijās tautas kontrolieru mācībās atklāti arī trūkumi. Preiļu SCO no 26 kontrolieriem skolā nodarbojas tikai 16. Nodarbības notiek neregulāri. Grupas birojs (priekšsēdētājs I. Kozlovs) rūpējas, lai kontrolieri apmeklētu nodarbības partijas un ekonomiskās izglītības sistēmā. Taču tiek ierobežotas kontrolieru profesionālās mācības. Nodarbības skolā drīzāk var dēvēt par īsu instruktāžu pirms pārbaudēm. Ne visi 21. PMK Preiļu iecirkņa tautas kontrolieri nodarbojas savā skolā. Kolhozā «Sarkanā ausma» mācību materiāls ne vienmēr tiek saistīts ar darba kolektīva uzdevumiem, vāji tiek apgūtas kontroles grupu metodes un paņēmieni. Tautas kontroles grupu metodiskajos stūrīšos nepietiek literatūras, citu līdzekļu.

Tautas kontroles rajona komitejas lēmumā Preiļu 21. PMK grupas birojam (priekšsēdētājs B. Piļuškins), Preiļu SCO un kolhoza «Sarkanā ausma» tautas kontrolieru grupas birojam (priekšsēdētāja A. Soldāne) ieteikts veltīt vairāk uzmanības kontrolieru profesionālās sagatavotības uzlabošanai. Īpaši jāorientējas uz jautājumiem, kas saistās ar kontroles prioritārajiem virzieniem, ar jaunu, pozitīvu piemēru un kontroles efektīvu metožu ieviešanu, atklātības paplašināšanu. Metodiskajos stūrīšos jāpapildina literatūra un uzskates līdzekļi.

Reids: kā mēs atpūšamies?

Neizmantotās iespējas...

Tautas kontroles rajona komitejas reida brigādes norīkojuma galapunkti — rajona klubu iestādes un sporta būves. Paredzēts izanalizēt PSKP CK lēmuma «Par pasākumiem, kas veicami, lai uzlabotu klubu iestāžu un sporta būvju izmantošanu» (1985. gada 12. jūnijs) izpildes gaitu.

Vai nu Aglonas kultūras nama apmeklēšanai bijām izvēlējušies tā darbiniekiem nevēlamu laiku, vai arī viņi nebija lietišķā noskaņojumā, taču pārbaudes dienā kultūras nama telpās mūs sagaidīja pilnīga bezdarbība. Situācija kļuva skaidra, kad ielūkojāmies šīs iestādes darba plānos. Izrādījās — reidam bijām izvēlējušies neveiksmīgu mēnesi. Paradokss, taču fakts: ir periodi, kad ļaudis šurp vienkārši nenāk. Tā bija pagājušā gada septembrī. Tas pats atkārtojās oktobrī. Par izņēmumu nekļuva arī decembris. Šajos mēnešos kultūras nama darbinieki ciemata iedzīvotājiem bija apsolījuši tikai pa trim pasākumiem. Ne sevišķi vilinoša ļaudīm bija arī to tematika: lekcijas, tematiski vakari, izstādes. Acīmredzot, tāpēc arī cilvēki šurp nesteidzas. Bez tam — kultūras nams arī nespētu uzņemt visus gribētājus: zāle paredzēta 200 vietām, bet izvietoti tikai 150 krēsli.

Tas viss acīmredzamā pretrunā ar kultūras nama darbinieku iecerēm. Šī gada darba plāni bagāti ar interesantiem, aizraujošiem sarīkojumiem, paredzēta dažādu ansambļu, pulciņu un interešu klubu organizēšana. Taču plānotā realizēšana rada vienīgi sarūgtinājumu.

Aglonas kultūras namā izveidoti 16 ansambļi, pulciņi un klubi. Taču jau pagājušajā gadā (sakarā ar to, ka nebija vadītāja) savu darbību pārtrauca sieviešu koris. No pērnā oktobra nav vadītāja meiteņu vokālajam ansamblim, kas sastāv no Aglonas vidusskolas 11. klases audzēknēm. Bija izveidots tūristu pulciņš, taču arī tas sarīkoja tikai vienu nodarbību.

Ne labāks stāvoklis Līvānu stikla fabrikas klubā. Arī šeit mēs nesastapām ne dejotājus, ne kordziedātājus, ne deklamētājus. Nodarbības, kā, starp citu, arī citās rajona klubu iestādēs, sākas pēc pulksten 16.00, kad no skolām atgriežas audzēkņi. Tiesa, Līvānu stikla fabrikas klubs no citiem atšķiras ar lielu skaitu dažādu pasākumu. Ik mēnesi te notiek pa 10 — 15 sarīkojumiem. Tās ir gan diskotēkas, gan daudzveidīgi vakari, gan izstādes-pārdošanas. Taču kluba darba plānus mums tā arī neparādīja. Neredzējām arī nodarbību sarakstu, neuzzinājām, cik kolektīvu darbojas klubā. Klubam nav arī vadītāja. Vai tad jābrīnās, ka zālē, kur ir 560 sēdvietas, uz katru pasākumu ierodas ap simts cilvēku.

Par labu piemēru nevar kļūt arī stāvoklis Preiļu un Līvānu kultūras namos. 1987. gadā, piemēram, šeit bija organizēti kursi latviešu valodas apgūšanai. Taču šī gada februārī (rajona kultūras namā) no 20 cilvēkiem uz tiem nāca pieci — septiņi. Nekārtīgas uzskaites dēļ nav iespējams noteikt šīs iestā-

(Nobeigums 4. lpp.)

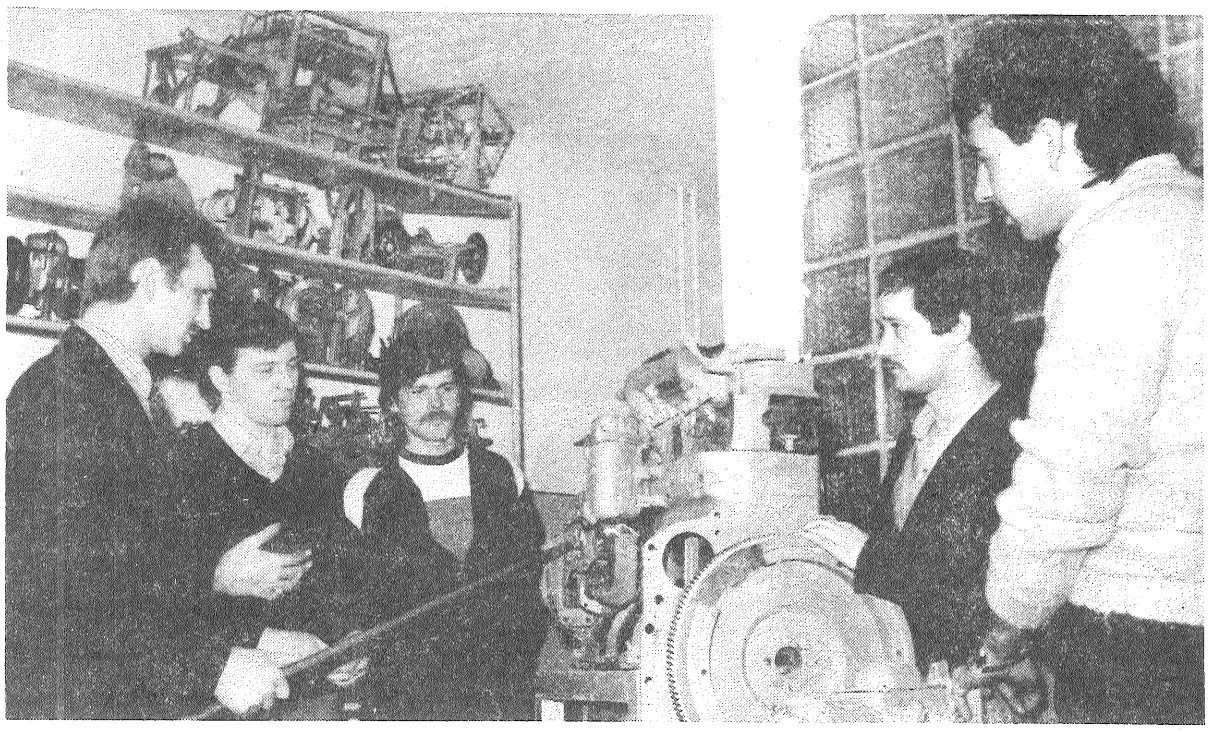

Rajona agrorūpnieciskās apvienības mācību kursu kombināta darba lauks ir plašs un daudzpusīgs. Te sagatavo jau vairāk nekā desmit dažādu specialitāšu pratējus, desmitiem cilvēku te ierodas, lai savu kvalifikāciju paaugstinātu. Un, lūk, aizvadītajā mācību gadā šeit zināšanas apguva 822 cilvēki. Lauku saimniecības saņēma kadru papildinājumu: traktoristus, slaucējas, elektrometinātājus utt.

Mācību kursu kombināta direktors ir Aivars Brics, vietniece — Natālija Agafonova, meistara pienākumus izpilda Juris Pastars. Protams, ka mācību procesa nodrošināšanā vajag vairāk speciālistu, tāpēc par pasniedzējiem strādā vairāki RARA darbinieki.

ATTĒLĀ: nodarbības traktormācībā vada A. Brics (no kreisās), un klausītāji — I. Sidorenko, P. Petrovs, A. Baranņikovs, A. Ņekļudovs — ir pati uzmanība. Tas ir saprotami, jo katrs grib būt labs sava darba pratējs. Un vēl — daži iecerējuši traktoru pirkt, lai vieglāk būtu strādāt individuālajā palīgsaimniecībā.

J. SILICKA teksts un foto

Agrorūpnieciskais komplekss: lopkopība

Risinājumi ir vienkārši, bet...

Nav lieki jāatgādina, ka 1987. gads bija sarežģīts ne tikai laukkopjiem, bet arī lopkopības nozares darbiniekiem. Par to liecina rezultāti, kas nebūt nav spīdoši. Un iemesli atpalicībai ir dažādi — gan nepietiekama lopbarības bāze, gan kļūmes zootehniķu un veterināru darbā.

Vai šogad veiksies labāk? Atbildi uz šo jautājumu daļēji sniedza lopu ziemošanas skates rezultāti. Savu viedokli par stāvokli lopkopības objektos un par svarīgākajiem uzdevumiem lūdzu izteikt dzīvnieku slimību apkarošanas stacijas vecāko veterināro ārsti terapeiti SOFIJU PASTARI.

— Vispirms iepazīstināšu jūs ar tiem uzdevumiem un rezultātiem, kas liecina par rajona saimniecību veterināro speciālistu pagājušā gada darbu. Tātad — liellopu krišana rajonā kopumā bija jāsamazina par 60 vienībām. Fakts — krišana nevis samazināta, bet, gluži pretēji, palielinājusies. Vislielākos plusus šajā ziņā devušas šādas saimniecības: kolhozs «Vārkava» — 23, kolhozs «Dubna» — 48, K. Marksa saimniecība — 43, Suvorova kolhozs — 21, kolhozs «Nākotne» — 16 un Kirova kolhozs — 19 vienības vairāk nekā iepriekšējā gadā. Taču ir saimniecības, kur strādāts labi, liellopu krišana samazinājusies. Šo uzdevumu izpildīja Ļeņina kolhozā, «Sarkanajā ausmā», «Krasnij Oktjabrj», «Dzintarā», Oškalna kolhozā un «Rītā».

Pat īpaši neiedziļinoties apstākļos, var droši apgalvot, ka procentuāli visvairāk krituši teļi. Kāpēc? Viens no iemesliem ir respiratorās slimības. Sevišķi aktuāli tas ir Suvorova kolhozā un «Dubnā». Pagājušajā pavasarī visdažādākajos variantos runājām un atgādinājām, ka ir nepieciešams atveselot teļu turēšanas telpas, dzīvniekus izmitinot vasaras mājiņās. «Dubnā», piemēram, par to nelikās ne zinis. Paviršā pieeja bija «Vārkavā» un K. Marksa kolhozā. Un rezultāti ir skaidri redzami. Vēl tikai jāpiebilst, ka jaundzimušo teļu saglabāšanā daudzkas ir atkarīgs no slaucēju kadriem. Ko gan var gribēt, ja viena otra kopēja «aizmirst» teliņu pat padzirdināt...

Tagad par to, kāda situācija pagājušajā gadā bija cūku saglabāšanā. Rajona kopējais uzdevums — samazināt krišanu par 222 vienībām. Taču faktiski ir bijis pieaugums. Visvairāk kolhozā «Nākotne» — 53, «Krasnij Oktjabrj» — 245, «Dubnā» — 38, «Vārkavā» — 24, Oškalna kolhozā — 21, «Sīļukalnā» — 36, Ļeņina kolhozā — 114 kritušo dzīvnieku vairāk nekā iepriekšējā gadā. Uzdevumu izpildīja K. Marksa, Raiņa kolhozu, «Zelta vārpas», «Rīta», «Dzintara» un Rudzātu padomju saimniecības cūkkopji.

Galvenie iemesli — tikko atšķirtu sivēnu ēdināšana neatbilstoši to vecumam, kā arī grūsno sivēnmāšu vienpusīga ēdināšana.

Bet tagad par to, ko secinājām ziemošanas skatē. Labākie rezultāti ir kolhozam «Krasnij Oktjabrj» (iegūti 88,4 punkti), Raiņa kolhozam (iegūts 79,1 punkts) un Ļeņina kolhozam (iegūti 78,2 punkti). Taču daudz un nopietni jāstrādā visiem, arī labākajiem.

Lūk, daži trūkumi. Ziemas barības devas joprojām nepapildinām ar skujām. Vienīgi Oškalna kolhozā un vēl dažās saimniecībās pie fermām redzējām zaļumu. Citur šī vitamīnu avota gādāšana tiek uzskatīta par lieku un nevajadzīgu greznību. Lielākajā daļā saimniecību govis dzīvo, kā saka, cukura badā, jo lopbarības sakņu krājumi šoziem ir nepietiekami. Izeju varētu rast melases izbarošanā, taču nav arī tās. Daudz pretenziju var izteikt par minerālbarības izēdināšanu. Te gribas piebilst — lai cik taupīgi dzīvot mūs māca pašfinansēšana un saimnieciskais aprēķins, taču skopoties uz dzīvnieku rēķina gan nevajadzētu.

Gandrīz neviena fermā teļu slītēs neredzējām sienu, kas būtu gādāts speciāli jaunlopiem. Parasti priekšā nomests tas pats, kas slaucamajām govīm — pāraudzis un izbalējis.

Īpaša uzmanība veltāma barības kvalitātei. Gan skābsiena bedrēs, gan siena šķūņos bieži varēja redzēt pelējumu.

Neapmierina fermu sanitārais stāvoklis. Nesakopta to apkārtne. Daudzās saimniecībās nepatīkamu iespaidu atstāja arī nesakoptās lopu stāvvietas. Var aizbildināties, ka trūkst kūdras. Taču — vai kāds ir parēķinājis, cik nākas zaudēt, ja, piemēram, viss piens tiek nodots nevis pirmajā, bet otrajā šķirā? Nopietni par to ir jāpadomā «Dubnā» un «Vārkavā».

Kādi ir aktuālākie uzdevumi? Teļu profilaktoriju ierīkošana un jau esošo pareiza izmantošana (pēc principa «viss aizņemts — viss brīvs»). Ir laiks beidzot nopietni padomāt par teļu vasaras mājiņu gatavošanu un par jaundzimušo teļu ēdināšanas režīma ievērošanu. Tieši pēdējais uzdevums ir sevišķi aktuāls, jo no 109 pagājušajā gadā rajonā pārbaudītajiem teļiem 97 dzīvniekiem asinīs imunoglobulīna saturs bija mazāks par normu. Tas nozīmē, ka teļiņi nav laikus saņēmuši pirmpienu, ka to organisms mazāk spējīgs pretoties slimībām. Bez tam nopietni jāpadomā par teļu ieguves palielināšanu. Pagājušajā gadā no 100 govīm iegūti tikai 83 teļi, kas ir par vienu mazāk nekā iepriekš. Taču arī vienas saimniecības robežās ir ievērojamas atšķirības. Nelielās fermās, kur katram lopiņam tiek vairāk rūpju un uzmanības, situācija veidojas labvēlīgāka. Lūk, piemēri! «Krašnij Oktjabrj» kompleksā «Progress» no 100 govīm iegūti 79 teļi, bet Duntišķu fermā — 86. Kolhoza «Vārkava» kompleksā «Spūli» — 75, bet Žnotiņu fermā — 85 teļi, M. Gorkija kolhozā Indānu kompleksā un Gribolvas fermā attiecīgi 70 un 90 teļi, bet Rudzātu padomju saimniecībā Borovkā un Jaujās attiecīgi 73 un 93 teļi no simts govīm. Komentāri, šķiet, lieki.

Beidzot no vārdiem pie darbiem jāpāriet arī govju ēdināšanā atbilstoši to fiziologiskajam stāvoklim un produktivitātei. Ko līdz barības devu saraksti un aprēķini, ja lopi ēd no vienas sīles un vienādi daudz?..

Veterinārajam dienestam īpašu uzmanību vajag veltīt grūsno govju un sivēnmāšu vitaminizācijai, — pielietojot A vitamīna koncentrātu ar tādu aprēķinu, lai līdz atnešanās brīdim govs saņemtu 3 miljonus, sivēnmāte 2 miljonus un aita 1,5 miljonus iedarbības vienību.

Saimniecībās, kurās teli īpaši daudz slimo ar respiratorajām slimībām, jānodrošina dzīvnieku apstrāde ar rekovaliscento asins serumu (tajā ir paaugstināts antivielu daudzums).

Stāstījumu pierakstīja L. STRODE

Skolu dzīve

Varoņpilsētā Ļeņingradā

Ekskursiju uz Ļeņingradu organizēja Latvijas ĻKJS Centrālā Komiteja. Tajā piedalījās vairāku republikas rajonu (Ludzas, Alūksnes, Preiļu, Talsu) un Rīgas pilsētas Ļeņina rajona pārstāvji. Mūsu rajonu pārstāvēja pieci skolēni.

Izbraucām 28. marta vakarā un Ļeņingradā iebraucām agri no rīta. Mūsu dzīvesvieta — Jaunatnes pils. Jau no paša rīta iepazināmies ar pilsētas ievērojamākajām un skaistākajām vietām. Iespaidi — vienreizēji!

Visas ekskursijas laikā apmeklējām vairākus muzejus: Suvorova muzeju, Etnogrāfisko muzeju, Ermitāžu, Pavlovskas pili, Petropavlovskas cietoksni. Pabijām uz kreisera «Aurora», kura zalve uzsāka jaunu ēru cilvēces vēsturē.

Pēcpusdienā apmeklējām Piskarevas kapus, kuros apbedīti tūkstoši ļeņingradiešu, kas blokādes laikā miruši bada nāvē vai krituši cīņās.

Vakarā — izklaidējoša, fantastiska teātra izrāde Jaunā skatītāja teātrī. Nākamajā dienā apmeklējām Etnogrāfisko muzeju, kurā gide mūs īsumā iepazīstināja ar Krievijas un Sibīrijas tautu vēsturi, sadzīvi, kultūru.

Petropavlovskas cietoksnī nonācām tieši pulksten 12.00, kad pēc vecas tradīcijas šauj no lielgabala. Iespaidīga ir baznīca, kurā atrodas Krievijas imperatoru apbedījumi. Gide, rādot un stāstot, parasti gāja mums pa priekšu, bet Petropavlovskas cietokšņa cietumā apstājās pie kādas kameras durvīm un palūdza ieiet iekšā. Pēkšņi aiz mums aizcirtās durvis, nodzisa vājā gaisma. Visapkārt mitrums, tumša un aukstums. Tādos apstākļos «nogrēkojušies» ieslodzītie pavadīja līdz 7 diennaktīm, jo uzskatīja, ka ilgāk cilvēks nespēj izturēt.

Visas ekskursijas dienas bija ļoti noslogotas, un tāpēc Ermitāžas apskatei bija atvēlētas tikai 2 stundas. Ermitāža ir celta pēc Katrīnas I pavēles — viņas kolekciju uzglabāšanai. Šeit atrodas unikāli eksponāti. Arī kristāla kolekcija un no ārzemēm iepirkts pulkstenis, ko veido zeltīts koks, kura zaros paslēpusies lakstīgala un uz kura saknēm aug sēnes, augi, bet ik pēc stundas dzied gailis. Šo pulksteni iedarbina tikai vienu reizi gadā.

Vakarā notika diskotēka, kuras laikā delegācijas stādījās priekšā. Tas mums bija diezgan negaidīti, jo tikai Rīgā mēs par to uzzinājām, tāpēc aizbraucām nesagatavojušies. Te nu būtu jāpārmet rajona komjaunatnes komitejai, kas nenovadīja informāciju līdz mums. Vidusāzijas republiku delegācijām bija sagatavotas plašas programmas: dejas, dziesmas, dzejoļi. Vienīgais, ko mēs varējām izdarīt, kopīgi nodziedāt latviešu tautas dziesmu «Bēdu, manu lielu bēdu» un īsumā pastāstīt par Padomju Latviju. Par piemiņu Jaunatnes pilī atstājām lelli Baibu.

Tomēr manī vispaliekošāko iespaidu atstāja Pavlovskas pils — vasaras rezidence, kas atrodas apmēram 30 kilometrus no Ļeņingradas. Lielā Tēvijas kara laikā pils bija nodegusi, bet tagad tā pilnībā ir atjaunota.

Ļoti žēl, ka ekskursija bija tik īsa — tikai trīs dienas. Taču paspējām sadraudzēties tā, ka pat negribējās šķirties. Atpakaļceļā gandrīz visu nakti negulējām, jo bija tik daudz ko pārrunāt.

Pagājušajā gadā kopā ar klasi biju Maskavā, šogad man bija izdevība apskatīt otro lielāko un skaistāko Padomju Savienības pilsētu — Ļeņingradu. Šīs ekskursijas rosina mani ceļot, pabūt arī citās mūsu valsts pilsētās, paplašināt savu redzesloku.

I. ZARANE.

Līvānu 1. vidusskolas 10. b klases komjaunatnes pirmorganizācijas sekretāre

Daba un mēs

Priecīga satikšanās Dubnas krastā.

K. GAILUMA fotoetīde

Neizmantotās iespējas...

(Nobeigums. Sākums 2. lpp.)

des darba režīmu, zāles piepildījumu. Tomēr kontrolieri nepalaida garām nepamanītu šādu faktu: 1987. gada inventarizācijas laikā tika atklāts, ka trūkst inventāra par 558 rubļiem, taču vēl šodien par nesaimnieciskumu neviens nav saukts pie materiālas atbildības.

Līvānu kultūras namā atrasta kinoiekārta, kas nedarbojas kopš 1985. gada. Strādā tikai trīs maksas pulciņi.

Pieraduši, ka klubi un kultūras nami galvenokārt strādā tikai vakaros, mēs nelolojām cerību ieraudzīt apmeklētājus Līvānu eksperimentālās bioķīmiskās rūpnīcas sporta kompleksā. Un tiešām. No kurienes gan viņiem dienā rasties, ja paredzēto simts cilvēku vietā komplekss stundā apkalpo tikai 20 — 25. Acīmredzot, rūpnīcas fizkolektīva padome darba organizēšanā ne visu pārdomājusi līdz galam. Taču šī sporta kompleksa lietderība un popularitāte acīm redzama. Uz šejieni nāk rūpnīcas ļaudis, nodarbojas bērni. Brīvdienās notiek spartakiādes, paraugdemonstrējumi, diskotēkas. Taču vienlaikus kompleksa telpās ir auksti, nav atrasta vieta, kur uzstādīt trešo bērnu sporta laukumiņa komplektu.

Izlases veida pārbaudes rezultāti tautas kontrolieriem deva pārliecību, ka rajona klubu iestādēm un sporta būvēm ir darbam nepieciešamā materiāli tehniskā bāze. Taču tā tiek izmantota nepilnīgi un nepietiekami efektīvi. Klubu, kultūras namu un sporta būvju darbiniekiem savi spēki jāveltī, lai novērstu reidā atklātos trūkumus. Jāmeklē rezerves rajona darbaļaužu audzināšanas pasākumiem, viņu atpūtas un fiziskās norūdīšanās pilnveidošanai.

Reidā piedalījās: F. ŅIKIFOROVS, tautas kontroles rajona komitejas inspektors, O. KONDRATOVA un L. KUZMINA, ārštata inspektores.

Diāna Grulle — Drulle: grupai „Helsinki-86" nav perspektīvu

Vagona pavadone liepājniece Diāna Grulle—Drulle paziņojusi, ka viņa brīvprātīgi pārtrauc savu kandidātes stāžu tā dēvētajā tiesību aizstāvēšanas grupā «Helsinki—86». Šādu pašu lēmumu pieņēmis arī otrs liepājnieks —baptists piecdesmitnieks Džems Stūrītis. Viņu paziņojumus nesen publicēja pilsētas avīze «Komunists».

«Grupas «Helsinki—86» vadītājus interesē nevis Latvijas labklājība, bet gan pašu ambīcijas, vēlēšanās iztēloties sevi par vadoņiem,» liepājniece sacīja LATINFORM korespondentam. Viņa šajā grupā iekļāvās, cerēdama sekmēt aktīvo republikas ekonomiskās attīstības, ekoloģijas un latviešu un krievu divvalodības izplatības problēmu risināšanu. «Taču koordinācijas centrs, kas saņēmis varu savās rokās, šai virzienā nekā nedarīja, visus spēkus izlietodams trokšņa sacelšanai ap sevi,» saka D. Grulle—Drulle. «Vadītāji nieklausās grupas dalībnieku domās, un es sapratu, ka viņiem nav vajadzīgs, lai es kaut ko darītu, viņiem svarīgs ir tikai pats fakts, ka es šai grupā esmu iestājusies. Latvijas tautai vairāk laba var izdarīt, sadarbojoties ar Latvijas Kultūras fondu.» Viņa ar gandarījumu atzīmēja, ka pēdējā laikā republikā velta lielāku uzmanību arī tām problēmām, kas nodarbina viņas prātus. Taču liepājniece uzskata, ka par tām vairāk un asāk jāraksta arī presē.

«Esmu pārliecinājusies, ka grupas darbība neperspektīva un koordinācijas centra darbība nepareiza. Visas grupas vārdā tiek pieņemti lēmumi, par kuriem atsevišķiem grupas locekļiem nekas nav zināms,» viņa raksta paziņojumā par izstāšanos no grupas «Helsinki—86».

«Es nepiekrītu mana uzvārda izmantošanai dokumentos, par kuriem es neesmu informēta.» Tā, piemēram, viņa sev par lielu pārsteigumu ieraudzījusi savu parakstu zem aicinājuma sarīkot 25. martā pretakciju sakarā ar republikas radošās inteligences aicinājumu pieminēt Staļina personības kulta represiju nevainīgos upurus pie Mātes Latvijas tēla Brāļu kapos. Kad sākām runāt par pagātni, sievietes acīs parādījās asaras. Kā varēja saprast, viņai ziedu nolikšana pie piemineklja vai kapos nebūt nav spekulatīva akcija. Cetrdesmitajos gados Diāna Grulle—Drulle kopā ar māti un brāli tika internēta uz Sibīriju.

Analoģiski motīvi, kā izriet no publikācijas laikrakstā «Komunists», pamudinājuši izstāties no grupas arī Džemu Stūrīti, kura paraksts tāpat ticis likts zem viņam nezināmiem dokumentiem. Paziņojumā viņš raksta, ka nevēlas būt par marioneti bezatbildīgu cilvēku rokās. Dž. Stūrītis atzīmē, ka tā saucamais «koordinācijas centrs ir izveidojies par kaut ko līdzīgu «fīrera mītnei», kur lēmumi tiek pieņemti pat vienpersoniski». Pēc viņa vārdiem, bijušais Rēzeknes slimnīcas galvenais ārsts Juris Vidiņš «darbojas uz savu roku, nerēķinoties ar grupas locekļiem un viņu domām». Tā, piemēram, koordinācijas centrā ir arī liepājniece Aija Ekarde, «bet viņas teikšana tur līdzinās nullei».

Džemu Stūrīti uz grupu atveda vēlēšanās sekmēt «garīdznieku un ticīgo tiesību paplašināšanos». Taču tās vadītājiem, kā izrādījās, ir pavisam citas intereses. Grupā, viņš raksta, «valda haoss, kas neatbilst tās sākotnējiem cēlajiem mērķiem».

Bijušie grupas «Helsinki—86» biedru kandidāti sarunā ar LATINFORM korespondentiem sacīja: «Mēs brīvprātīgi pieņēmām lēmumu iestāties grupā un tagad brīvprātīgi izstājāmies no tās, un mūsu padoms citiem ir tāds — ja grupa paliks tāda pati kā pašlaik, tad labāk tajā nestāties».

Šīs grupas agrākais sastāvs pilnīgi sakompromitējās sabiedrības acīs ar savu simpatizēšanu fašistiskajām vadības metodēm, par ko paziņoja Rolands Silaraups, ar pagātnē pastrādātajiem kriminālnoziegumiem un mēģinājumiem izsist politisku kapitālu, lai pēc tam dotos uz Rietumiem. Šāds nodoms ir arī vienam otram no pašreizējās grupas locekļiem.

Jaunais sastāvs izvēlējies citādu taktiku, ņemot vērā cilvēku dzīvo interesi par problēmām, kas tiek risinātas pārkārtošanās procesā. Taču, sludinot augstus mērķus, grupas organizatori ar tiem tikai maskē savas īstās rūpes. Tikllīdz grupā iekļāvās valsirdīgi cilvēki, viņi, pat ne visās lietās piekrizdami oficiālajam viedoklim, tūlīt saprata, kas slēpjas aiz cildenajiem vārdiem par Latvijas likteni.

LATINFORM

Redaktora v. L. ZENKEVIČA

Rajona izpildkomitejā

Sakarā ar rajonā izveidojušos sarežģīto situāciju cukura realizācijā un lai šajā jomā ieviestu kārtību rajona Tautas deputātu padomes izpildkomiteja nolēma:

1. Visā rajona teritorijā cukura realizēšanā ieviest talonu sistēmu.

2. Pilsētu un ciemu Tautas deputātu padomju izpildkomitejām jāizstrādā un jānosaka kārtība, kādā minētos talonus iedzīvotājiem izsniegs (ņemot vērā vietu, kur cilvēks ir pierakstīts). Šī kārtība būs spēkā no 1988. gada maija mēneša.

3. Ar 1988. gada 18. aprīli pārtraukt cukura pārdošanu Preiļos un Līvānos (mazumtirdzniecības punktos). Vienlaicīgi rajona patērētāju biedrību savienībai kopā ar arodorganizācijām ir jānodrošina cukura realizācija strādājošo kolektīvos — organizējot izbraukuma tirdzniecību un pārdodot preci pēc darba kolektīvu sastādītiem sarakstiem. Pilsoņiem, kuri pašreiz nestrādā, un pensionāriem cukuru realizēs pēc sociālās nodrošināšanas nodaļas sastādītiem sarakstiem specializētajos veikalos. (Norma — 1 kg cukura vienam cilvēkam.)

4. Rajona patērētāju biedrību savienībai un ciemu Tautas deputātu padomju izpildkomitejām uzdots organizēt cukura realizēšanu lauku apvidū dzīvojošajiem — jāizmanto esošie tirdzniecības punkti un izbraukuma tirdzniecība.

5. Pilsētu un ciemu Tautas deputātu padomju izpildkomitejām uzlikts par pienākumu ik mēnesi pārskatīt cukura pārdošanas normas, ņemot vērā cukura krājumus un pieprasījumu.

DOSAAF PREIĻU TEHNISKAIS SPORTA KLUBS

23. aprīlī plkst. 11.00

automašīnu stāvvietā pie Līvānu eksperimentālās koksnes konstrukciju rūpnīcas personīgo automobiļu īpašniekiem organizē **sacensības motobraukšanā — SPRINTS — SLALOMS.**

Sacensības veltītas 43. gadadienai, kopš ar uzvaru beidzās Lielais Tēvijas karš. Startēt drīkstēs ar automašīnām, kuras ir izgājušas gadskārtējo tehnisko apskati.

Aicinām visus piedalīties sacensībās. Pieteikties — stundu pirms sacensību sākuma pie rajona tehniskā sporta kluba priekšnieka V. Prokofjeva.

DAUGAVPILS PUTNU FABRIKA

pārdos iedzīvotājiem dējējvistu cāļus:

Preiļos — 15. un 29. maijā, 5. un 12. jūnijā no plkst. 6.00 līdz 7.00,
Līvānos — 15. maijā un 5. jūnijā no plkst. 8.00 līdz 9.00,
Pelēčos — 24. maijā no plkst. 12.00 līdz 13.00,
Riebiņos — 24. maijā no plkst. 14.00 līdz 15.00,
Aizkalnē — 26. maijā no plkst. 12.00 līdz 13.00,
Rušonā — 26. maijā no plkst. 14.00 līdz 15.00,
Aglonā — 26. maijā no plkst. 15.00 līdz 16.00,
Priekuļos — 8. jūnijā no plkst. 12.00 līdz 13.00,
Rudzētos — 8. jūnijā no plkst. 14.00 līdz 15.00,
Stabulniekos — 9. jūnijā no plkst. 13.00 līdz 14.00,
Galēnos — 9. jūnijā no plkst. 15.00 līdz 16.00,
I Vārkavā — 14. jūnijā no plkst. 12.00 līdz 13.00,
II Vārkavā — 14. jūnijā no plkst. 14.00 līdz 15.00,
Rožupē —14. jūnijā no plkst. 16.00 līdz 17.00.

Administrācija

MAINA vienistabas dzīvokli Kauguros, Talsu šoseja 31/8 —13 pret līdzvērtīgu Preiļos. V. Sņukute.

Apturiet mirkli!

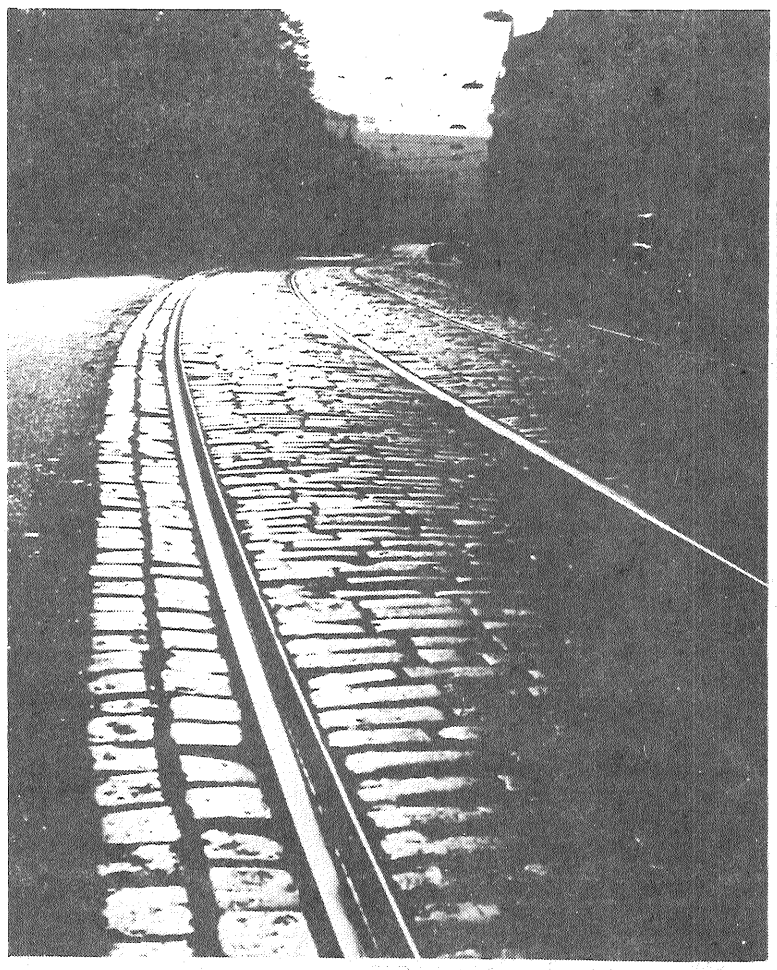

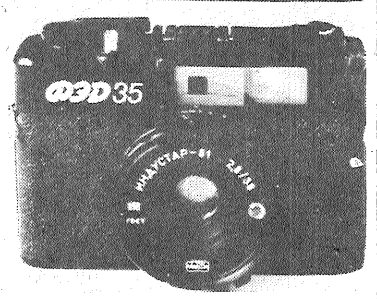

«FED» — GADU DESMITIEM PĀRBAUDĪTA MARKA, KVALITĀTES UN PRECIZITĀTES ETALONS!

Šodien aparāts, protams, ir modernizēts.

«FED—35A» atbilst jebkurām profesionāļa un amatiera prasībām. Mazo izmēru dēļ tas ir ērts līdzņemšanai pastaigā, pārgājienā, tūrisma braucienā.

Harkovas ražošanas apvienība «FED»
Latvijas reklāmas aģentūra

Pār tavu dzīvi mūža vakars klājies,
Miers auklēs rokas, darbā gurušas.
(H. Heislers)

Dalām bēdu smagumu ar Annu Skroderi, MAMIŅU smiltājā izvadot.

Rožupes pasta un krājkases darbinieki

Vēl galā nav darbi,
Vēl nebeidzas dziesma,
Iejaucās liktenis skarbs —
Nodzisa dzīvības liesma.
(J. Sirmbārdis)

Izsakām dziļu līdzjūtību Valentīnai Ruskulei sakarā ar VIRA nāvi.

Preiļu «Lauktehnikas» MTA bāzes kolektīvs

Izsakām dziļu līdzjūtību JĀŅA RUSKUĻA piederīgajiem sakarā ar viņa nāvi.

Daugavpils ceļu distances 8. ceļu daļas kolektīvs

Preiļu siera rūpnīcas kolektīvs izsaka dziļu līdzjūtību šoferim Agrim Pūliņam sakarā ar MĀTES nāvi.

Ņem, mana dzimtenes zeme,
ņem visu, kas man ir bijis,
Kas tavos baltajos ceļos
no manis vēl neizlijis.
(Ā. Elksne)

Skumju brīdī esm kopā ar Valentīnu Ruskuli, pavadot VIRU smiltājā.

1., 2., 3. noliktavas kolektīvs

Un tā mēs aizejam — tā pēkšņi un pavisam,
Bez ceļa atpakaļ. Smilts klājas pāri visam,
Ne saukt, ne panākt vairs —
balss aizsmok, soļi stieg,
Un sāpes dvēselē kā melni pelni snieg.
(Z. Purvs)

Izsakām dziļu līdzjūtību OĻĢERTA ĶESĀNA piederīgajiem sakarā ar viņa nāvi.

Kolhoza «Dubna» valde un arodkomiteja

Katrā zarā, kas ziedēja,
Ir manas vasaras daļa,
Katrā pumpurā glabājas
Manas cerības, sapņi un darbi.
(A. Imermanis)

Sērās noliecam galvas, kad pa zaļo skuju taku pēdējā gaitā aizvijas VALENTĪNAS PŪLIŅAS dzīves ceļš, un izsakām līdzjūtību tuviniekiem.

Padomju saimniecības «Rudzāti» administrācija un arodkomiteja

Un cilvēka vairs nav,
Ir tikai bijušais...
(E. Vēveris)

Izsakām līdzjūtību sievai, izvadot OĻĢERTU ĶESĀNU pēdējā gaitā.

Kaimiņi

Kam, māmiņa, tālu gāji,
Kā saulīte norietēji?
Mums pietrūka mīļu vārdu,
Tava gudra padomiņa.
(T. dz.)

Izsakām līdzjūtību GENOVEFAS ANCĀNES piederīgajiem, viņu smiltājā izvadot.

Kolhoza «Dzintars» būvbrigādes kolektīvs

Laikraksts «Ļeņina Karogs» iznāk otrdienās, ceturtdienās, sestdienās latviešu un krievu val.

«Ленина Карогс» («Ленинское знамя»). Газета Прейльского районного комитета Коммунистической партии Латвии и районного Совета народных депутатов на латышском языке. г. Прейли, Латв. ССР. Издательство «Звайгане», г. Рига, ул. М. Горького, 105.

REDAKCIJAS ADRESE: 228250, Preiļos, Komjaunatnes ielā 1.
TĀLRUŅI: redaktors — 22059, redaktora vietnieki — 22154, sekretariāts — 21769, agrorūpnieciskā kompleksa, kultūras un sporta nodaļas — 21759, partijas dzīves, skolu un vēstuļu nodaļas — 21996, vietējo padomju darba, rūpniecības un celtniecības nodaļas — 21985, grāmatvedība, uzziņas par sludinājumiem — 22305.

Tir. 14304 eks. (latv. v. 10150 eks., krievu val. 4154 eks.).
1. nos. iespiedloksne. Ofsetiespiedums.
Laikraksts iespiests Latvijas PSR Valsts izdevniecību, poligrāfijas un grāmatu tirdzniecības lietu komitejas Daugavpils tipogrāfijā 228400, Daugavpilī, Valkas ielā 1.
Indekss 68169.
Pas. 706.